

Arrest

nr. 135 708 van 19 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 3 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HINNEKENS loco advocaat D. VANDENBROUCKE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Azerbeidzjaans staatsburger van Azeri origine afkomstig uit Baku. U verliet uw land van herkomst als minderjarige samen met uw moeder, S.(...) S.(...) (O.V. X), op 23/06/2009. Op 31/07/2009 vroeg uw moeder asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Op 04/022010 nam het CGVS in dit verband een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat uw moeder de door haar aangehaalde problemen en vrees niet aannemelijk kon maken. Op 22/06/2010 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing. Het beroep dat ze hiertegen instelde bij de Raad van State werd op 27/07/2010 verworpen. Op 09/092010

diende uw moeder een tweede asielaanvraag in. De Dienst Vreemdelingenzaken besliste op 12/10/2010 echter tot een niet-inoverwegingname van haar nieuwe asielaanvraag. Op 12/01/2011 diende u als meerderjarige een eerste asielaanvraag in. U baseerde zich hiervoor op de asielmotieven van uw moeder, alsook uw vrees om uw dienstplicht te moeten doen in Azerbeidzjan. Inzake deze asielaanvraag nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 13/02/2012 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing. U verliet het land niet en vroeg op 30/08/2013 een tweede maal asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Op 27/09/2013 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag). Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd vroeg u op 31/10/2014 voor de derde maal asiel aan in België. U verklaart dat er u bij terugkeer naar Azerbeidzjan een gevangenisstraf wacht omdat u nadat u hiertoe was geconvoceerd er zich niet heeft aangeboden om uw militaire dienstplicht te vervullen. U wilt niet naar de gevangenis omdat u gehoord heeft dat de situatie er heel slecht is. U wilt in Azerbeidzjan uw dienstplicht niet doen omdat u vreest naar de grens met Armenië te worden gestuurd waar er een conflict gaande is. Elke dag sterven daar mensen en u vreest er ook om het leven te komen. Dienstplichtigen plegen er zelfmoord en kennen er psychologische problemen. Tijdens uw vorige aanvraag had u een politieconvocatie dd. 12/04/2013 en een uittreksel dd. 27/05/2013 van een proces-verbaal van het parket voorgelegd. Uw advocaat verwijst naar zijn brief dd. 18/10/2014 die hij naar de DVZ stuurde waaruit blijkt dat hij meent dat er u een beschermingsstatuut moet worden toegekend omwille van de manier waarop de dienstplicht verloopt in Azerbeidzjan daar u bij terugkeer naar uw land van herkomst het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling die in strijd is met artikel 3 van het EVRM. Met name vermeldt uw advocaat dat mishandeling en intimidatie evenals brute ontgroeningsrituelen met zware verwondingen of de dood tot gevolg veelvuldig voorkomen in het leger, dat er sprake is van een groot aantal onverklaarbare sterfgevallen (waaronder zelfmoord), dat mishandeling doorgaans ongestraft blijft, dat er in 2012 meer dan zeventig mannen om het leven kwamen los van het gewapend conflict, en dat er in januari 2013 een soldaat overleed volgens militaire autoriteiten aan een hartaanval maar volgens zijn familie aan mishandeling. Uw advocaat haalt ook aan dat alle mannen tussen 18 en 35 jaar dienstplichtig zijn, en dat er geen keuze is, dienstplichtigen worden opgeroepen en er wordt verwacht dat ze hun legerdienst doen.

B. Motivering

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werden toen wat betreft uw weigering om uw militaire dienstplicht te vervullen vaststellingen gemaakt die de ernst en geloofwaardigheid van uw beweerde vrees en uw beweerde gewetensnood ondermijnden. Ook werd vastgesteld dat uw vrees om ten gevolge van uw dienstplicht gedood te worden in het grensgebied met Armenië vreemd waren aan de criteria van de Conventie van Genève en aan de definitie van subsidiaire bescherming.

Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Bovendien oordeelde het CGVS inzake uw tweede asielaanvraag dat er geen nieuwe elementen of gegevens door u werden aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Rekening houdend met wat voorafgaat, kan het CGVS naar aanleiding van uw huidige, derde asielaanvraag zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Aangezien u in het kader van onderhavige derde asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als ongegrond werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige aanvragen incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu kom ik tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt.

Uit uw verklaringen blijkt dat (CGVS III p. 4) de enige reden dat u geen legerdienst in uw land van herkomst wilt doen is omdat u vreest naar het conflictgebied aan de grens met Armenië te worden gestuurd en u er zal omkomen tijdens gevechten. Er moet worden opgemerkt - zoals reeds gebeurde in het kader van uw eerste aanvraag - dat een asielzoeker duidelijk niet onder de toepassing van de Conventie van Genève valt wanneer zijn dienstweigering louter en alleen werd ingegeven door zijn vrees voor de strijd. Ook uw vrees voor gerechtelijke vervolging en bestraffing wegens dienstontduiking maken op zich geen gegronde vrees voor vervolging uit onder de Vluchtelingenconventie. Immers, het komt een land toe de militaire dienstplicht op zijn grondgebied vrij te regelen en een vervolging of een bestraffing omwille van een weigering deze dienstplicht te vervullen, worden, in het kader van een

regeling waaraan alle onderdanen onderworpen zijn, in principe niet aanzien als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Aangezien er is vastgesteld dat er in uw hoofde geen gewetensnood aanwezig is op basis van een bepaalde diepgewortelde overtuiging voor het vervullen van een militaire dienst in Azerbeidzjan, is - zoals ook reeds werd opgemerkt in het kader van uw eerste asielaanvraag - het ontbreken van een alternatieve dienstplicht voor gewetensbezwaarden in uw land van herkomst niet relevant.

Uw advocaat haalt aan (zie brief dd. dd. 18/10/2014; CGVS III p. 9) dat alle mannen tussen 18 en 35 jaar dienstplichtig zijn en geen keuze hebben, ze worden opgeroepen en er wordt verwacht dat ze hun legerdienst doen. Uw advocaat voert verder aan dat er u een beschermingsstatuut moet worden toegekend omwille van de manier waarop de dienstplicht verloopt in Azerbeidzjan daar u bij terugkeer naar uw land van herkomst het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling die in strijd is met artikel 3 van het EVRM. U zelf verklaart ook (CGVS III p. 5-6) dat er u bij terugkeer naar Azerbeidzjan in de gevangenis, waar de situatie slecht is, zal worden opgesloten omdat u zich niet heeft aangeboden om uw militaire dienstplicht te vervullen nadat u hiertoe was geconvoceerd.

Welnu, uit de informatie voorhanden op het CGVS, en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, deels ook reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag, blijkt dat in Azerbeidzjan de mogelijkheid bestaat om aan de dienstplicht te ontkomen. Er zijn de wettelijke mogelijkheden van uitstel en vrijstelling. In de praktijk blijkt ook dat de dienstplicht kan worden afgekocht, en in de praktijk frequent wordt afgekocht, en dat er met steekpenningen gemakkelijker baantjes binnen het leger kunnen verkregen worden. Uit uw verklaringen blijkt ook dat u hiervan op de hoogte bent (zie CGVS III p. 4). In dit kader is het veelbetekenend dat de documenten die u, in het kader van uw tweede asielaanvraag, had neergelegd ter ondersteuning van uw bewering (CGVS III p. 5) dat u op uw 18de werd opgeroepen om uw legerdienst te vervullen en bij terugkeer naar Azerbeidzjan strafrechtelijk zal vervolgd worden omdat u zich niet heeft aangeboden om uw dienstplicht te doen, bedrieglijk blijken te zijn. In concreto legde u in het kader van uw vorige asielaanvraag volgende originele documenten voor: een politieconvocatie dd. 12/04/2013 waaruit blijkt dat u zich op 17/04/2013 in het kader van een onderzoek diende aan te bieden bij de politie en een uittreksel dd. 27/05/2013 van een proces-verbaal van het parket waaruit blijkt dat u omwille van het nalaten uw legerdienst te vervullen wordt gezocht o.b.v. artikel 334 van de Azerbeidzjaanse strafwet. De researchdienst Cedoca van het Commissariaat-generaal heeft, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, contact opgenomen met Eldar Zeynalov, de voorzitter van de mensenrechtenorganisatie 'Human Rights Center Azerbeidzjan' (HRCA) in Baku. De HRCA is het nationale bureau van de 'International Federation for Human Rights' (FIDH) en de 'World Organization against Torture' (OMCT) in Azerbeidzjan. Internationale organisaties, waaronder de Raad van Europa en het UNHCR, evenals buitenlandse overheden doen beroep op de erkende deskundigheid en onafhankelijkheid van Eldar Zeynalov. Als bijvoorbeeld de commissaris voor de mensenrechten van de Raad van Europa Azerbeidzjan bezoekt, is het met name Eldar Zeynalov die hij ontmoet om er zich te informeren over de situatie van de mensenrechten. Cedoca onderhoudt gedurende meer dan tien jaar regelmatig contact met Eldar Zeynalov en een echte wederzijdse vertrouwensrelatie is tot stand gekomen. Edward Peters-Dickie, COI expert van Cedoca, heeft Eldar Zeynalov ook persoonlijk ontmoet in Baku tijdens een missie in november 2005 en een protocol van samenwerking tussen Cedoca en Eldar Zeynalov werd vastgelegd. De twee door u aangebrachte documenten werden ingescand in kleur en per mail naar Eldar Zeynalov doorgestuurd. Op 20/11/2014 ontving Cedoca het volgende antwoord van Eldar Zeynalov:

Met betrekking tot de politieconvocatie stelt hij dat dit een vals document is hetgeen reeds duidelijk blijkt uit de hoofding waarin het woord "ISLER" geschreven is op een niet karakteristieke schrijfwijze voor personen afkomstig uit Azerbeidzjan.

Met betrekking tot het document van het parket merkt Eldar Zeynalov een identieke spellingsfout op. Verder stelt hij vast dat de oude postcode wordt gebruikt, met name 370040 in plaats van AZ1040. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het eveneens bijzonder merkwaardig is dat, zoals blijkt uit informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, het adres van het parket op dit document niet de volledige straatnaam draagt (louter "Vekilov" terwijl de correcte straatnaam "Mustafa Vekilov" is) en dat het straatnummer niet wordt weergegeven terwijl uit deze informatie blijkt dat het parket gelegen is op nummer 5 in deze straat. Ook merkt Eldar Zeynalov op dat dit document niet enkel vormelijk maar ook inhoudelijk gebreken vertoont; zo wordt er geschreven dat op 21/05 een strafzaak werd opgestart, dat u werd opgeroepen, dat u zich niet aanbood, dat u 6 dagen later (op 27/05) als zijnde gezocht werd verklaard, en dat u "nu gezocht wordt", hetgeen door Eldar Zeynalov wordt omschreven als stilistisch lelijk.

Gezien deze vaststellingen blijkt duidelijk dat u bedrieglijke documenten heeft aangebracht ter staving van de door u verklaarde asielmotieven, in concreto de beweerde strafrechtelijke vervolging door de

Azerbeidjaanse autoriteiten omwille van dienstweigering. Er moet worden geconcludeerd dat het bijbrengen van (ver)vals(t)e stukken, waarmee u intentioneel de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden, de definitieve teloorgang van de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen veroorzaakt als ook afbreuk doet aan uw algehele oprechtheid. De vaststelling dat u, die stelt dat u op uw 18de werd geconvoceerd om uw legerdienst te vervullen en nu strafrechtelijk vervolgd wordt wegens dienstweigering, enkel met dergelijke (ver)vals(t)e documenten uw problemen probeert aan te tonen, doet het vermoeden ontstaan dat u op een bepaalde manier heeft geregeld dat u uw dienstplicht niet moet vervullen. Aldus kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas en kan er bijgevolg in uw hoofde geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden weerhouden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht, van artikel 1, A (2) van het Conventie van Genève, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker betwist dat de neergelegde stukken vals zouden zijn en verwijst naar wetgeving omtrent de dienstplicht. Verzoeker wijst erop dat hij in geval van terugkeer het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling die in strijd is met artikel 3 EVRM. Indien verzoeker zou teruggewezen worden zal dit een psychologische ontreddeering teweegbrengen.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

2.5. In het kader van verzoekers derde asielaanvraag verklaart verzoeker dat hem bij terugkeer naar Azerbeidzjan een gevangenisstraf wacht omdat hij nadat hij was geconvoceerd zich niet heeft aangeboden om zijn militaire dienstplicht te vervullen.

In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat wat betreft verzoekers weigering om zijn militaire plicht te vervullen vaststellingen werden gemaakt die de ernst en geloofwaardigheid van zijn beweerd vrees en gewetensnood ondermijnden. Deze beslissing werd in beroep bij arrest nr. 74 955 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 13 februari 2012 bevestigd.

In haar beslissing heeft de verwerende partij met recht kunnen besluiten dat de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en deugdelijk en worden door de Raad overgenomen.

De Commissaris-generaal oordeelde terecht als volgt:

“Aangezien u in het kader van onderhavige derde asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als ongegrond werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige aanvragen incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu kom ik tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt.

Uit uw verklaringen blijkt dat (CGVS III p. 4) de enige reden dat u geen legerdienst in uw land van herkomst wilt doen is omdat u vreest naar het conflictgebied aan de grens met Armenië te worden gestuurd en u er zal omkomen tijdens gevechten. Er moet worden opgemerkt - zoals reeds gebeurde in het kader van uw eerste aanvraag - dat een asielzoeker duidelijk niet onder de toepassing van de Conventie van Genève valt wanneer zijn dienstweigering louter en alleen werd ingegeven door zijn vrees voor de strijd. Ook uw vrees voor gerechtelijke vervolging en bestraffing wegens dienstontduiking maken op zich geen gegronde vrees voor vervolging uit onder de Vluchtelingenconventie. Immers, het komt een land toe de militaire dienstplicht op zijn grondgebied vrij te regelen en een vervolging of een bestraffing omwille van een weigering deze dienstplicht te vervullen, worden, in het kader van een regeling waaraan alle onderdanen onderworpen zijn, in principe niet aanzien als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Aangezien er is vastgesteld dat er in uw hoofde geen gewetensnood aanwezig is op basis van een bepaalde diepgewortelde overtuiging voor het vervullen van een militaire dienst in Azerbeidzjan, is - zoals ook reeds werd opgemerkt in het kader van uw eerste asielaanvraag - het ontbreken van een alternatieve dienstplicht voor gewetensbezwaarden in uw land van herkomst niet relevant.

Uw advocaat haalt aan (zie brief dd. dd. 18/10/2014; CGVS III p. 9) dat alle mannen tussen 18 en 35 jaar dienstplichtig zijn en geen keuze hebben, ze worden opgeroepen en er wordt verwacht dat ze hun legerdienst doen. Uw advocaat voert verder aan dat er u een beschermingsstatuut moet worden toegekend omwille van de manier waarop de dienstplicht verloopt in Azerbeidzjan daar u bij terugkeer naar uw land van herkomst het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling die in strijd is met artikel 3 van het EVRM. U zelf verklaart ook (CGVS III p. 5-6) dat er u bij terugkeer naar Azerbeidzjan in de gevangenis, waar de situatie slecht is, zal worden opgesloten omdat u zich niet heeft aangeboden om uw militaire dienstplicht te vervullen nadat u hiertoe was geconvoceerd.

Welnu, uit de informatie voorhanden op het CGVS, en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, deels ook reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag, blijkt dat in Azerbeidzjan de mogelijkheid bestaat om aan de dienstplicht te ontkomen. Er zijn de wettelijke mogelijkheden van uitstel en vrijstelling. In de praktijk blijkt ook dat de dienstplicht kan worden afgekocht, en in de praktijk frequent wordt afgekocht, en dat er met steekpenningen gemakkelijker baantjes binnen het leger kunnen verkregen worden. Uit uw verklaringen blijkt ook dat u hiervan op de hoogte bent (zie CGVS III p. 4). In dit kader is het veelbetekenend dat de documenten die u, in het kader van uw tweede asielaanvraag, had neergelegd ter ondersteuning van uw bewering (CGVS III p. 5) dat u op uw 18de werd opgeroepen om uw legerdienst te vervullen en bij terugkeer naar Azerbeidzjan strafrechtelijk zal vervolgd worden omdat u zich niet heeft aangeboden om uw dienstplicht te doen, bedrieglijk blijken te zijn. In concreto legde u in het kader van uw vorige asielaanvraag volgende originele documenten voor: een politieconvocatie dd. 12/04/2013 waaruit blijkt dat u zich op 17/04/2013 in het kader van een onderzoek diende aan te bieden bij de politie en een uittreksel dd. 27/05/2013 van een proces-verbaal van het parket waaruit blijkt dat u omwille van het nalaten uw legerdienst te vervullen wordt gezocht o.b.v. artikel 334 van de Azerbeidzjaanse strafwet. De researchdienst Cedoca van het Commissariaat-generaal heeft, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, contact opgenomen met Eldar Zeynalov, de voorzitter van de mensenrechtenorganisatie 'Human Rights Center Azerbeidzjan' (HRCA) in Baku. De HRCA is het nationale bureau van de 'International Federation for Human Rights' (FIDH) en de 'World Organization against Torture' (OMCT) in Azerbeidzjan. Internationale organisaties, waaronder de Raad van Europa en het UNHCR, evenals buitenlandse overheden doen beroep op de erkende deskundigheid en onafhankelijkheid van Eldar Zeynalov. Als bijvoorbeeld de commissaris voor de mensenrechten van de Raad van Europa Azerbeidzjan bezoekt, is het met name Eldar Zeynalov die hij ontmoet om er zich te informeren over de situatie van de mensenrechten. Cedoca onderhoudt gedurende meer dan tien jaar regelmatig contact met Eldar Zeynalov en een echte wederzijdse vertrouwensrelatie is tot stand gekomen. Edward Peters-Dickie, COI expert van Cedoca, heeft Eldar Zeynalov ook persoonlijk ontmoet in Baku tijdens een missie in november 2005 en een protocol van samenwerking tussen Cedoca en Eldar Zeynalov werd vastgelegd. De twee door u aangebrachte documenten werden ingescand in kleur en per mail naar Eldar Zeynalov doorgestuurd. Op 20/11/2014 ontving Cedoca het volgende antwoord van Eldar Zeynalov:

Met betrekking tot de politieconvocatie stelt hij dat dit een vals document is hetgeen reeds duidelijk blijkt uit de hoofding waarin het woord "ISLER" geschreven is op een niet karakteristieke schrijfwijze voor personen afkomstig uit Azerbeidzjan.

Met betrekking tot het document van het parket merkt Eldar Zeynalov een identieke spellingsfout op. Verder stelt hij vast dat de oude postcode wordt gebruikt, met name 370040 in plaats van AZ1040. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het eveneens bijzonder merkwaardig is dat, zoals blijkt uit informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, het adres van het parket op dit document niet de volledige straatnaam draagt (louter "Vekilov" terwijl de correcte straatnaam "Mustafa Vekilov" is) en dat het straatnummer niet wordt weergegeven terwijl uit deze informatie blijkt dat het parket gelegen is op nummer 5 in deze straat. Ook merkt Eldar Zeynalov op dat dit document niet enkel vormelijk maar ook inhoudelijk gebreken vertoont; zo wordt er geschreven dat op 21/05 een strafzaak werd opgestart, dat u werd opgeroepen, dat u zich niet aanbood, dat u 6 dagen later (op 27/05) als zijnde gezocht werd verklaard, en dat u "nu gezocht wordt", hetgeen door Eldar Zeynalov wordt omschreven als stilistisch lelijk.

Gezien deze vaststellingen blijkt duidelijk dat u bedrieglijke documenten heeft aangebracht ter staving van de door u verklaarde asielmotieven, in concreto de beweerde strafrechtelijke vervolging door de Azerbeidjaanse autoriteiten omwille van dienstweigering. Er moet worden geconcludeerd dat het bijbrengen van (ver)vals(t)e stukken, waarmee u intentioneel de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden, de definitieve teloorgang van de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen veroorzaakt als ook afbreuk doet aan uw algehele oprechtheid. De vaststelling dat u, die stelt dat u op uw 18de werd geconvoceerd om uw legerdienst te vervullen en nu strafrechtelijk vervolgd wordt wegens dienstweigering, enkel met dergelijke (ver)vals(t)e documenten uw problemen probeert aan te tonen, doet het vermoeden ontstaan dat u op een bepaalde manier heeft geregeld dat u uw dienstplicht niet moet vervullen. Aldus kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas en kan er bijgevolg in uw hoofde geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden weerhouden."

Waar hij in onderhavig verzoekschrift stelt dat hij betwist dat de stukken vals zouden zijn, doet verzoeker geen afbreuk aan de voormelde correct gedane vaststellingen. Verzoeker toont niet aan dat deze stukken authentiek zijn.

Waar verzoeker algemeen verwijst naar de toestand van dienstplichtigen in Azebeidzjan, de wetgeving ter zake en het gegeven dat de huidige wetgeving met betrekking tot de dienstplicht in strijd is met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dient te worden opgemerkt dat dit evenmin afbreuk doet aan de concrete en pertinente vaststellingen die reeds werden gedaan in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag en deze omtrent de neergelegde stukken in het kader van verzoekers derde asielaanvraag.

Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De Raad wijst er verder op dat de schending van artikel 3 EVRM niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552). Met zijn algemene overtuiging dat een schending van artikel 3 EVRM dreigt bij terugkeer naar zijn land van oorsprong en dit een psychologische ontreddering met zich zal meebrengen toont verzoeker, gelet op voorgaande vaststellingen niet *in concreto* aan dat hij het slachtoffer riskeert te worden van een onmenselijke of vernederende behandeling of straf bij een terugkeer naar het land van oorsprong.

Verzoeker maakt gelet op bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend veertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF